

BONA PAU

N.º 341 - Any XXIX

FULL PARROQUIAL DE MONTUÍRI

Juliol 1981

UN PUNT FLAC

A un poble com el nostre, tothom sab fins i tot les més petites deficiències, infidelitats punts flacs de tots els montuïrers. Sembla que agrada a la gent el poder murmurar i contar-se tot el que es diu de l'altre, escoltar amb ansietat allò que, sense esser cert —sols arriba a infundada suposició— agrada de donar-ho per segur i causar així un mal al proïsme del que difícilment podrà alliberar-se'n.

Tots hem sentit maltractar les qualitats d'altres persones, ja be perquè les seves idees no eren les mateixes, o perquè tenien enveja d'elles o no havien pogut arribar a aconseguir un lloc dins la societat tan avantatjat com el seu. Moltes vegades, tothom ho sab, hi han afegit a certs defectes, els quals, sense esser greus, tampoc tenien o tenen tanta importància com per escampar-los i augmentar-los sense mesura.

A vegades, quan a algú li interessa saber qui és una determinada persona del poble, sols reb com a explicació o aclaració allò que la gent ha murmurat d'ella. Tindrà molts de caires bons i uns pocs de dolents (tots les tenim) i semblarà que els dolents i de poca importància sobrepassaran les bones qualitats d'aquella persona de la qual quasi ningú podrà concretar fets desagradables.

Podem afegir-hi encara, que si aquell home o dona de qui es parla ha tengut certes ensopagades, tothom s'ha apressat a treure-les a rotlle perquè en parlassin i ben aviat arribassin a les orelles dels més allunyats. No sembla veritat que uns i altres ens alegrem dels mals dels veïns, però quasi sempre es així.

I quan difícil és reintegrar el bon nom o la merescuda bona fama a aquells que ja se n'han regenerat! N'hi ha que al llarg dels seus anys d'adolescència i joventut travessaren èpoques crítiques, feren coses que no haurien fet d'haver tengut qui els conduís pels camins adequats; no se n'haguessin empegueït de certs fets que aleshores sovint cometeren i que, mancant-los una mà amiga, no foren capaços d'eludir-los. I passats anys i més anys encara n'hi ha que ens tornen recordar determinades positures o fets que s'allunyen molt d'així com és avui: una persona totalment regenerada.

O. Arbona

Rondaia de Nicaragua

QUANTS DE DÉUS HI HA?

Un dia, un frare que era capellà del rei, sortia corrents del palau, perquè havia d'anar a predicar un sermó sobre els set sacraments, i repassava tira-tira dins es seu capet.

Va passar pes menjador reial, on el rei amb tota la cort menjaven i empinaven el colzo. El rei, un poc com a per riure, va demanar an es capellà: «Vull que em digueu, pare, quants de déus hi ha?» Es frare, sense pensar-hi gens, li va amollar tot rabent: «Set, ni més ni manco». El rei, tot furiós, fet un Nero, es va aixecar i va dir an aquell bo de fraret: «Demà, en aquestes hores, vos heu de presentar aquí mateix per donar raó de quins són aquests set déus; o si no, colareu la vida...» El rei

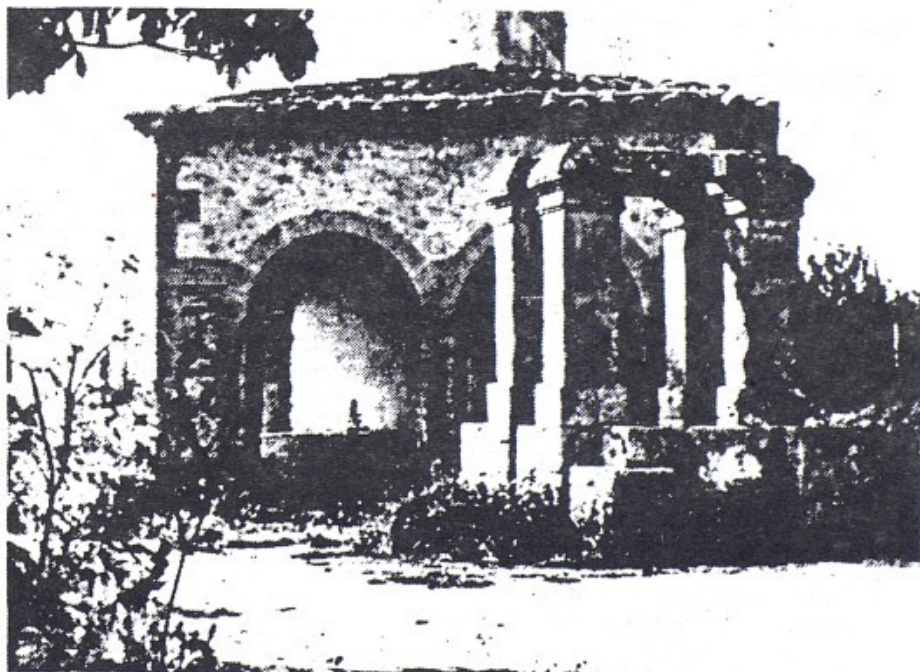
n'estava més encès que un misto de sa falta de respecte i de ses presses des capellà.

I ja vos podeu fer comptes aquell homenet si hi anava erugat, i més assustat que un cuc.

El sen demà, un pagès de rota va veure es capellà que corria d'un vent a s'altre per dins es jardins del palau, tot mustii i afligit. S'hi arramba, i ja l'escomet: «Però, i què teniu, sant homo? Per què anau tan preocupat?» Es capellà li va explicar tot lo que feia al cas, amb s'endemesa de sa pregunta del rei, i sa mala sort de sa seva contesta tan errada de comptes... I llavors, li diu: «Com en podria sortir d'aquest en-

(Segueix a la pàg. 2)

ES POU DEL REI

Sembla que es tracta del pou comú més antic del nucli de població de Montuïri. El pou i la placeta que hi ha devora ja apareixen documentats a principis del segle XIV en motiu de l'eixamplament que es va fer del camí que comunica aquest punt amb la vila. No sabem si el rei a què es refereix és Jaume I o Jaume II.

AMB AGRAÏMENT

Llista dels que deixaren dobbers a l'Església i al Club per a la compra del solar del camp de futbol

(Publicada a BONA PAU a finals de 1968)

Amb la nova publicació d'aquesta llista, volem fer constar l'agraïment del poble de Montuïri, de l'esport montuïrer i de la parròquia per aquesta forta empena inicial que donaren aquestes i altres persones que feren possible la compra dels solars de l'actual Camp «Es Revolt». A partir de llavors, són incomputables els qui han treballat per construir les valles, les casetes, per a aplanar el terreny de joc, i tots els qui s'han inscrit com a socis o han aportat distintes quotes, els directius antics i actuals, els organitzadors del Torneig de la Llum, etc., la qual cosa ens fa pensar que una majoria del poble hi té qualque cosa a veure amb aquest Camp, que ara du camí de passar a ser Municipal.

Gabriel Arbona Verger
Joana A. Verger Serra
Bartomeu Arbona Verger
Bartomeu Verger Serra
Rafel Sampol Cerdà
D. Miquel Vallespir
Miquel Martorell Arbona
Antoni Arbona Miralles
Melsion Arbona Verger
Antoni Nicolau Nicolau
Joan Pocoví Mayol
Llorenç Pocoví Martorell
Fco. Jiménez González
Onofre Arbona Miralles
Bartomeu Bauzá Mayol
Jaume Gomila Mas
Antoni Sampol Ribas
Pere Sampol Ribas

Gabriel Ferrer Sampol
Pere Socias Miralles
Antoni Gomila Jaume
Gabriel Mateu Socias
Gabriel Florit Roca
Llorenç Miralles Servera
Damià Verger Socias
Ramon Taberner Darder
Joan Moncades Noguera
Joan Mateu Oliver
Miquel Fiol Company
Jaume Ramonell Aloy
Rafel Socias Miralles
Bernat Marimon Pizà
Jaume Mora Vaquer
Antoni Manera Gomila
Joan Oliver Sastre
Mateu Mayol Mayol
Joan Miralles Servera

Mateu Oliver Verd
Maria Verger Payeras
Bartomeu Nicolau Garcia
Miquel Nicolau Pocoví
Bàrbara Bauzá Mora
Miquel Florit Gayà
Sebastià Florit Gayà
Antic Jugador
de l'Alfons XIII
Rd. J. Miralles Company
Miquel Verger Bauzá
Joan Gomila Jaume
Miquel Arbona Verger
Gaspar Verger Sastre
Matias Verger Sastre
Miquel Bauzá Miralles
Miquel Mas Gomila
Rafel Miralles Miralles

Rondaia de Nicaragua

(Ve de la primera pàg.)

derivell? Ja està clar que de Déu només n'hi ha un...» Llavors, aquell diantre de pagès li contesta: «Deixau fer s'ansia per mi; deixau-m'ho explicar en lloc de vós, i ja veureu com en sortiré airós d'aquesta».

Es capellà aiximateix pensava: «I què pot sebre aquest pagès de sermons i teologies? Però, ja està bé així, més val que li facin sa pell a ell i no a mi!». I a s'hora selletjada, es capellà presenta es pagès davant la cort del rei.

Aquell roter estava més dret que un fus, i pareixia que no menava gens de por a ningú, i d'aquesta manera va començar s'explicació:

—«Es primer déu que molts de voltros adora és es **poder**. I vos és ben igual matar o atropellar es drets des pobres, sols per sortir-ne amb la vostra. Es segon déu a qui reteu homenatge és sa **terra**: ses terres que voltros robau, sa terra que Déu ha fet per tots. Es tercer déu davant qui vos agenollau és s'**or**; ni hauria de voltros que serien capaços de vendre s'ànima an el dimoni, per omplir-se'n ses butxaques. Es quart déu que la majoria de voltros adora és s'**aiguardent**; davant s'altar des licor, destrossau sa pau de sa família i sa vostra dignitat. Es quint déu que vos mena fermats és s'**egoisme**; perquè vos pensau que no hi ha ningú millor en el món que voltros mateixos; maldament es teu germà hagi d'aguantar i sofrir, ses lletres des «jo» són ses primeres que duis escrites dins es vostre cor. Es sisè déu que vos domina és el **gust de la carn**, es sexe; sacrificau ses vostres dones, i vos ne feis trons de ses promeses des matrimoni, per adorar-lo. I es darrer Déu que, de vegades, noltros adoram i honram és el Déu verader, que va enviar es seu Fill a arrabassar-nos de ses urpes i mals averanys dets altres déus».

I d'aquesta manera, se'n va sebre desfer de lo millor aquell pagès de rota, que no tan sols salvà la vida d'aquell pobre frare, sinó que per afegitò va donar una lliçó ben bona an el rei i a tota la seva cort. I en el cel mos vegem tots plegats. Amèn.

(Traduït i adaptat de la revista «Páginas» de Lima - Perú.)

QUINES SOLUCIONS VEIM?

Crec que l'Administració queda passiva davant aquest fet. I s'han de prendre solucions a curt termini:

a) Que els Ajuntaments i Associacions de Pares facin les gestions necessàries, a fi de dotar les escoles de les instal·lacions esportives necessàries.

b) Proposar la contractació de professors especialistes o mestres en atur (sense feina), que siguin capaços d'impartir aquesta matèria.

c) Cercar la millor manera de finançar aquests treballadors, entre les parts interessades.

Josep Maria Munar

Col·laboració

L'EDUCACIÓ FÍSICA A L'E.G.B.

SITUACIÓ ACTUAL

Dins l'horari actual a les escoles d'E.G.B., a la primera i a la segona etapa, s'han de dedicar 25 hores lectives obligatòries d'Educació Física. Encara que, moltes vegades, la realitat és molt distinta, per varies raons:

1.ª Ja tenim que a les Escoles Universitàries d'E.G.B. no existeix l'especialitat d'Educació Física. Això fa que aquesta matèria quedi marginada, encara que tots els professors tenguin el títol d'Instructor Elemental d'Educació Física. En canvi, de Socials, Filològiques, Matemàtiques, Ciències Naturals, etc. en surten especialistes.

2.ª Per defecte de l'Administració, que no arriba a posar en funcionament les normatives de la Llei General de Cultura Física, que insisteix en el caràcter obligatori de l'Educació Física a tots els nivells educatius. L'ordenació i organització de l'ensenyament de l'Educació Física en el sistema educatiu no

universitari, pertoca al Ministeri d'Educació. I als centres docents correspon de fomentar la creació d'agrupacions que afavoresquin i animin l'esport escolar.

3.ª Per part dels mestres, ser professional en totes les activitats que s'han d'impartir resulta pràcticament impossible. Perquè es tractaria d'estar preparat en plàstica, dinàmica, Educació Física, matemàtiques, etc. i això suposa facultats innates, endemés de la preparació corresponent.

QUÈ ES FA?

A la majoria d'escoles es donen alguns coneixements instructius de qualque deport, perquè així els nins puguin participar en els mal programats jocs escolars. I d'aquesta forma, només practica l'esport una minoria més dotada. Però hem deixat de banda lo més important, que és el factor educatiu de l'Educació Física, que fa possible el control i domini del cos.

RESUM DE LA TEMPORADA ESPORTIVA

Esciuen el C.D. Montuïri, l'Associació de Pares i l'Escola

Aquest ha estat un any, en què l'esport montuïrer ha pujat molt amunt. S'han aconseguit nombrosos èxits dins el futbol-sala, «balonmano» i atletisme. S'ha parlat repetides vegades que un equip o un deportista de Montuïri ha fet campió de Balears. Hem demanat a les entitats locals que treballen per donar salut, esport i entreteniment a la nostra joventut, que fessin un resum del que ha estat la temporada. Vet-los aquí.

LA FEINA DE L'ESCOLA

Ha estat una tasca de molts la que hem feta enguany. Per part del professorat, se n'han encarregat de l'esport

En Joan Mora, En Josep M.ª Munar, En Biel Gornila i també jo mateix. Ha estat molt important la feina realitzada per l'Associació de Pares en l'esport escolar, i a ella se li deu gran part dels excel·lents resultats. Podem dir que han participat tots els nins del Centre, a partir del segon curs. Hem presentat 41 equips en els jocs escolars: «balonmano», «voleybol», bàsquet, ping-pong, escacs, futbol, atletisme i cross.

Joan Sorell

L'ATLETISME I EL CROSS

L'Associació de Pares ha contribuït al màxim en fer promoció de l'esport, essent l'atletisme i el «balonmano» on més hem col·laborat, i allà on més èxits s'han obtingut. L'entusiasme i entrega total dels atletes, la nostra il·lusió com a Associació i la col·laboració amb el professorat ha estat el que més ha ajudat. En atletisme, ens hem repartit la feina En Joan Mora, que a l'escola se n'ha encarregat del llançament de pes i disc, i salts d'allargada, altura i valles; i jo tenia amb càrrec el cross, velocitat, fondo i semi-fondo; és a dir, les carreres.

Miquel Roig

Balonmano i Associació de Pares

Enguany i per primera vegada un equip de Balonmano Femení Categoria Infantil del C.N. de Montuïri ha participat en un Campionat de balonmano organitzat per la Federació de Balonmano de Mallorca.

Si analitzem una mica els motius d'aquesta participació en un campionat d'aquestes característiques en trobam dos fonamentalment. El primer i decisiu va ésser les ganes de fer esport per part d'un grup de nines i constatar les dificultats que aquestes nines tenien per poder-ho practicar i el segon motiu va ésser que aquestes nines estaven ben preparades d'anys enrera, la qual cosa feia que es pogués participar amb un tant per cent molt elevat de possibilitats d'èxit. Un tercer motiu va ésser la bona predisposició per part de l'Associació de Pares per córrer amb les despeses de desplaçaments, etc.

La participació en el Campionat de la Federació no podia ésser més brillant; el mateix va passar amb el torneig Copa President.

Jo destacaria les ganes i l'entusiasme de les nines a l'hora de jugar els partits i també a l'hora dels entrenaments.

També seria de destacar la bona voluntat dels pares per acompanyar les nines en els desplaçaments encara que hi hagués petites dificultats.

Quan s'havien de jugar els partits a la pista «Es Dau» ens trobaven amb una dificultat molt greu: manca de vestuaris, sobretot de cara als altres equips.

Campionat de Balears

Montuïri, 16 - Son Servera, 5
Montuïri, 15 - Sant Vicenç Arenal, 8
Montuïri, 25 - Eivissa, 4
Montuïri, 15 - Sa Pobla, 7

Es va anar als JOCS ESCOLARS amb una bona preparació després d'haver jugat dos Campionats. Això va fer possible que s'obtingués la victòria final.

Després d'haver guanyat un lloc, es va fer la fase final a Palma amb participació d'equips de Menorca i Eivissa.

El primer partit es va jugar el divendres horabaixa contra el S. Vicente de Paul (Arenal). Aquest partit va ésser el més difícil, però es va guanyar.

El segon partit es va fer el dissabte horabaixa. Les nines el dematí havien participat en el Campionat d'Atletisme (varen quedar sub-campiones de Balears). Va ésser contra l'equip d'Eivissa.

El tercer partit contra l'escola de Sa Pobla va ésser el diumenge dematí.

Les nines de Montuïri estaven físicament ben cansades però després del nirvis corresponents es va guanyar i es varen proclamar campiones de Balears.

CONSEQUÈNCIES I FUTUR

Tot això ens fa pensar, un poc, i la primera conseqüència que en treim és veure que l'esport escolar funciona única i exclusivament per l'esforç i l'interès d'alguns mestres i a vegades aquests contenen amb la col·laboració de les Associacions de Pares. Aquest és el cas de l'escola de Montuïri.

Es veu ben clar que l'esport escolar està ben deixat de la mà de Déu, en aquest cas del Ministeri d'E. i C.

L'entusiasme particular d'uns senyors a alguns pobles i a qualque nivell, s'encarreguen de suplir les deficiències d'aquest Organisme.

L'esport és molt complex i de l'importància que té per l'educació i desen-

(Passa a la 4ª pàg.)

RESUM DE LA TEMPORADA ESPORTIVA

Continuació

volupament físic i psíquic moltes vegades només en parlen els llibres.

Ara la pregunta que jo em faig com a pare i com a mestre de l'Associació és la següent. Esperam que el Ministeri resolgui els problemes de l'Escola i mentre tant esperam, o, per altra banda, és millor col·laborar amb els mestres i intentar arreglar els problemes i les deficiències existents?

En aquest moment jo m'inclin per la darrera opció, que és una solució d'emergència i som conscient de la necessitat de l'existència d'un Organisme es digui Consell Insular, Consell Superior d'Esports, Ministeri... que posés els mitjans adequats i una base sòlida perquè dins la formació dels nins hi hagués de fet una cosa que es diu L'ESPORT.

El futur immediat de l'esport dins l'escola de Montuiri jo el veig amb optimisme degut a aquest entusiasme dels mestres; de totes maneres seria interessant una millor planificació i una major col·laboració per part dels Pares d'Alumnes ja que moltes vegades és difícil trobar persones disposades a treballar amb constància de cara als nins.

Joan Bauzá

Futbol: C.D. Montuiri

Abans d'entrar en el desenvolupament de la temporada futbolística, analitzarem el que passà des que finalitzà la lliga passada fins el començament d'aquesta.

Idò bé, jo crec que és aquí, on s'obtenen els resultats tan esportius com econòmics, perquè desgraciadament i malgrat que les més altes esferes esportives s'encabotin a assegurar el contrari, sense disposar dels doblers suficients, és impossible enfrontar una tan llarga com complicada competició esportiva.

Hi afegirem que al llarg de la temporada 80-81 s'uniren a una crisi de directiva una sèrie de circumstàncies que incidiren negativament en el desenvolupament de la temporada. Com es sab, una de les fonts d'ingressos del C.D. Montuiri és l'organització de sorteigs, berbenes, etc. i dins d'aquests actes, el que normalment majors beneficis obté és el de les berbenes de les festes patronals, adjudicant-se les del 80 mitjançant el «Joc de sa busca». El C.D. Montuiri «no tingué sort» i es quedà, per manca, millor dit, nul·la planificació i «altres herbes», sense un nombre suficient de jugadors en garanties i amb les arques buides, requisits no molt favorables per enfrontar una llarga i costosa temporada.

Però en el món del futbol —es vulgui o no— resta gent amb bones intencions

i gran afició, gràcies a la qual la pilota comença a rodar per «Es Revolt».

Després d'una complicada i difícil organització comença el torneig estiuenc de la llum, amb una presentació tan brillant com sempre i la participació d'equips, la categoria i fama dels quals era indiscutible. Després de la realitat, l'anècdota del torneig: arriba un senyor que venia de Porreres, segurament perquè els organitzadors de Montuiri no el convidaren a sopar i es dedicà a escriure tota mena de «barbaritats» en el seu diari, que crec que no ajudaren massa al futbol de pedrera ni al prestigi del torneig.

Arriba l'hora de la veritat, el C.D. Montuiri inscriu quatre equips en torneigs oficials: Alevins futbol sala, infantils futbol sala, juvenils i I Regional.

Els alevins tenguieren una actuació satisfactòria i sortiren endavant gràcies a l'entusiasme del seu entrenador i simpatitzants.

Arribam a la categoria d'infantils futbol sala, a la qual el C.D. Montuiri amb una plantilla ben compensada obté una doble victòria: Campions de Lliga i de

la Copa President. Enhorabona!, que feim arribar a jugadors i entrenador.

En juvenils, tenint en compte la categoria dels jugadors locals i la dels rivals es podia esperar molt més. Una altra vegada serà.

A la fi, «els grans». Es formà l'equip la mateixa setmana que comença la competició, aplaçant-se el primer partit contra el Llubí per la coneguda vaga d'àrbits. S'empatà a Paguera però es lesionà un jugador local i la plantilla romangué reduïda. S'intentaren fixar reforços però com que era fora temps

25 ANYS ENRERA

1 Juliol 1956

Avui, des de la trona, s'anuncia la celebració d'una rifa a benefici de la Parròquia pel 15 de novembre. Una pepera amb dos números val 15 pessetes i els premis consisteixen en un cotxe «Renault 4 c.v.», una motocicleta «Peugeot 125 c.c.», una «Derbi 98 c.c.» i deu bicicletes.

PAUSA

Els principis

Deixa els principis per als qui no pretenen moure's dels seus solenns despatxos, dels seus papers, dels seus esquemes prefabricats.

He conegut alguns inflexibles que «per salvar un principi» no dubtaven de perjudicar les persones. «Es qüestió de principi», deien. No, és qüestió de persona. Crec que Péguy va escriure el que segueix: «Els principis sempre són simples; les situacions, complexes. Per això un defensor integrista dels principis és un calumniador».

E.V.

l'entrenador no pogué seguir un pla normal d'entrenament i l'equip jugava sense una preparació física i mental adequada per poder obtenir els èxits desitjats. D'aquesta manera pasaven els partits i amb altibaixos s'arribà a la fi sense pena ni glòria, obtenint una classificació normal tenint en compte les raons exposades.

Actualment creim que la directiva va pel camí ideal per aconseguir les cotes que l'afició mereix, tota vegada que en el mes de juny ja s'han celebrat diverses reunions i pres contacte amb un entrenador a fi de que aquest, des d'ara, planifiqui la plantilla amb els medis que es puguin disposar per a la temporada 81-82.

Una passada temporada en la qual s'han demostrat els qui no donen l'esquena. Per tant: gràcies jugadors, entrenadors, directius i especialment el nostre president, un home que ha lluitat sempre pels colors montuirers, com jugador i com a màxim dirigent, que està per a servir i no per a servir-se del esport. Gràcies, Mosquera!

Gabriel Florit Roca
Montuiri, 22 Juny de 1981

NOVA METGESSA

Montuiri té ja una nova metgessa. Es tracta de la paisana Joana Maria Pocoví Servera (de ca'n Serena), a la que desitjam es trobi bé entre nosaltres i pugui dur a terme una bona tasca dins el poble.

ASSEMBLEA DE LA SOCIETAT DE CAÇADORS

El dissabte 13 de juny, la Societat de Caçadors va celebrar assemblea ordinària. En primer lloc, el president, Rafel Trobat, va fer la presentació i seguidament el tresorer Jaume Roca va donar l'informe econòmic.

Es va acordar no augmentar la cuota dels socis, degut a què el pressupost estava igualat. Es va tractar el tema del guarda jurat i es va notificar la petició a ICONA d'un camp d'entrenament de cans. Un tema que preocupa als caçadors de l'illa és saber quan s'obrirà la caça. L'assemblea va apuntar la data del 15 de juliol per a poder caçar amb escopetes a l'aguait.

Un altre tema important fou la renovació de la Junta Directiva: els càrrecs de president i vice-president. Es presentaren onze aspirants, per a elegir-ne cinc, que foren En Jaume Martorell, Miquel Gomila, Joan Beltran, Jaume Alcover i Joan Rigo.

ESCOLA D'ADULTS

Tot al llarg d'aquest any 1981, s'han impartit unes classes per a graduat escolar per a adults, en el Col·legi Públic. Els dies 10 i 11 del passat mes de juny es feren els exàmens. N'hi va haver set que obtingueren el títol de Graduat.

EL PROFESSORAT DEL PROPER CURS

La distribució del professorat del Col·legi d'E.G.B. pel pròxim curs ha quedat establert de la següent forma: Cicle Inicial (Primer any), Magdalena Maiol; Segon Nivell, Josep M.ª Munar; Tercer, Gabriel Gomila; Quart, Joana Oliver; Cinquè, Joan Mora. A la Segona Etapa, D. Melsion Matas donarà la Llengua i el Francès; En Joan Sorell, Matemàtiques-Ciències; N'Elvira Nadal, les Socials; i En Joan Mora, Pretecnologia, Expressió Plàstica i Música.

CONSULTA SOBRE EL CAMP DE FUTBOL

El diumenge, 14 de juny, s'havien distribuït dues paperetes a cada casa a fi de conèixer les opinions del poble i de la parròquia sobre la possibilitat de ce-

dir la propietat (actualment a títol parròquial) al poble, mitjançant l'Ajuntament. Tenint en compte que es repartiren papers a 700 cases, el resultat fou el següent: 199 vots. 179: Sí. 15: No. 3: Nuls. 2: Blanc.

A partir d'ara, seguiran les consultes i els permisos oficials al Bisbat i a l'Ad-

ministració Diocesana, neteja (173.000), millora de la casa del conserge (206.000), obres urgents (200.000), educació especial (30.000) i subvencions a l'escola de música (48.000) i al Congrés Juvenil (5.000). En aquest resum de l'Ajuntament també hi figuraven les peticions formulades al Ministeri d'Educació: en-

ministració Diocesana, per més envant, si procedeix, preparar la redacció definitiva de l'Escriptura amb totes les clàusules que exigeix el Club de Futbol Montuiri.

FI DE CURS A L'ESCOLA

Organitzat per l'Associació de Pares i Claustre de professors del Col·legi d'E.G.B., es dugueren a terme una sèrie d'activitats amb motiu del fi de curs, durant els dies 12, 15, 16, 17 i 28 de juny.

El divendres, 12, es va reunir l'Assemblea general de socis. En primer lloc, l'Inspector d'Ensenyament Gaspar Nicolau va exposar de forma senzilla i clara el que serà el Cicle Inicial. Va agradar molt i creà vertader interès. Seguidament, es va tocar el tema del professor de Dinàmica; el director Joan Sorell informà d'alguns aspectes de la vida escolar, i el tresorer Francesc Mas va donar compte de l'estat econòmic. Es varen repartir uns fulls amb les inversions municipals en matèria d'educació. L'any passat es dedicaren 283.500 pts. Per al 1981, hi ha un pressupost de 859.000 pts. entre aigua, calefacció, petites reparacions (50.000), elec-

tricitat (147.000), neteja (173.000), millora de la casa del conserge (206.000), obres urgents (200.000), educació especial (30.000) i subvencions a l'escola de música (48.000) i al Congrés Juvenil (5.000). En aquest resum de l'Ajuntament també hi figuraven les peticions formulades al Ministeri d'Educació: en-

ALTRES ACTES PROGRAMATS

El dilluns dia 15 es varen projectar gratuïtament les pel·lícules «El ladrón de Bagdad» i «Gente maravillosa». El sendemà, els nins seguien amb molt de gust la representació del Grup Cucorba «Pere Pistoles», a la Sala Mariana.

El dimecres, a partir de les set, hi va haver festa major a l'Escola: exposició de treballs manuals; partit de «balonmano» com a homenatge a les nines campiones de Balears, entre elles mateixes i una selecció pares-mestres; un partit de futbol entre l'esmentada selecció i els nins petits (que per cert guanyaren els petjons per 2-0!); concert per la Banda de Música i cant dels al·lots. Es va acabar la Diada amb un sopar d'autèntica companyonia, amb les ditades de bon humor d'En Guillem Llull, que ens féu riure de gust.

El programa de fi de curs acabà amb l'excursió a Cabrera del diumenge, 28, a la que s'hi ajuntà gent d'altres pobles.

BIEL GOMILA

ESPORTS

Principals èxits montuïers

dins l'esport

en la temporada 1980-81

Futbol-sala

El C.D. Montuïri infantil, campió de Balears, i guanyador del Trofeu Primavera.

Balonmano

El C.N. Montuïri infantil femení, campió de Balears Federat, Campió de Balears dels Jocs Escolars, i guanyador del Trofeu Federació.

Atletisme-Jocs Escolars

L'equip infantil femení del C.N. Montuïri, Subcampió de Balears.

Francesca Gomila Grau, campiona de Balears, en llançament de pes.

Mari Carmen Robles Garcia, campiona de Balears, en 1.200 mts. lllisos.

Rosa Tomàs Bauzá (de Lloret), campiona de Balears de velocitat (300 mts.)

Maria Teresa Ribas Garcia, subcampiona de Balears en llançament de disc.

Relleus 3 x 100 (Robles, Tomàs i Joana Jiménez) subcampiones de Balears per equips.

Atletisme Federat

Mari Carmen Robles, Campiona de Balears de cross cadete, i tercera en el campionat d'Espanya.

Isabel Bauzá Blanc, subcampiona de Balears, de cross juvenil.

Semi-marathon i Cross

Mari Carmen Robles, guanyadora absoluta en fèmines de la prova Valldemossa - Palma.

Nombrosos alumnes de l'escola han guanyat les proves de la seva categoria en els semi-marathon o cross que al llarg de l'any s'han celebrat a Mallorca. I una trascalada han duit medalla per haver quedat dins els 10 primers: Arenal, Pollença, Inca, St. Joan, Porreres, Illa de Mallorca, Montuïri, Campos, Porciúncula, Valldemossa, Algaida... Els noms de Mari Carmen Robles, Toni Robles, Biel Mayol, Bel Bauzá, Biel Nicolau, Cati Bauzá, Antònia Tous, germans Sánchez, germans Jiménez... i un llarg etc. han sonat molt per tota Mallorca.

Biel Gomila

IV TORNEIG DE FUTBITO

Dia 20 de juny, va començar el IV torneig de futbito. Hi prenen part els equips: Ca'n Tomeu A, Juvenils, Taulons, PSOE, Ca'n Toni, S'Hostal, Algaida, Ca'n Tomeu B. Acaba dia primer d'agost. Els dos primers classificats jugaran a la setmana poliesportiva.

Na Mari Carmen Robles romangué estenuada després del llarg i dur esforç a l'acabament de la prova Valldemossa-Palma, que guanyà.

SEGON CONGRÉS JUVENIL ESCOLAR BARCELONA

Un grup d'al·lots montuïers hi assistiren

Amb el lema de «Donar-nos compte de lo que som, de lo que mos envolta, i de lo que pot venir», s'organitzava a Barcelona, els dies 30 d'abril, 1, 2 i 3 de maig, un congrés de joves estudiants, en el que hi participaren 12 montuïers. La matrícula, viatges i estada: tot era gratuït.

Els mateixos s'entrevisten, i contenen les impressions d'aquesta experiència d'obertura i de mútua coneixença.

—Quins al·lots formaven el grup?

—Bartomeu Gomila, Toni Lluï, Bartomeu Ribas, Joan Rigo, Magdalena Palou, Cati Moll, Gaspar Moll, Miquel Verger, Pere A. Morlà, Toni Camps, Margalida Massanet i Francisca Gomila. Hi anava amb ells de tutor, el professor Joan Mora.

—Com va anar el viatge d'anada?

—Va anar bé, però amb un petit contratemps: una foradada. S'hora de partida va ser molt prest.

—Què féreu abans d'anar al Congrés?

—Quan arribàrem, deixàrem ses maletes en es Col·legi on havíem de dormir. Després visitàrem es Zoològic barceloní. Allà dinàrem, i a les 3,30 anàrem en es lloc on s'havia d'iniciar es Congrés.

—Què féreu el primer dia, en el Congrés?

—Es primer dia, mos varen presentar an es respectius grups de treball.

—Què vos va parèixer Barcelona?

—Era immensa, però molt contaminada, degut an es trànsit.

—Què féieu el temps lliure, i quan el teníeu?

—Es temps lliure era poc, però el sabíem aprofitar. Anàrem an es cine, an es brollador de Montjuïc, i a passejar.

—Com va anar el viatge de tornada?

—Va anar bé, molt calmat; però vàrem haver de partir per separat.

—Hi féreu amics?

—Sí, amb una gran amistat passàrem tots els altres dies en companyia d'ells.

—Com foren els altres dies?

—Ets altres dies foren més agitats. De les 9 del dematí fins a les 8,30 des vespre, els passàrem dins el Congrés, fent ponències, viatges a Barcelona, tallers, etc. a s'hora que corresponia.

—Alguna anècdota.

—Sí, quan a s'hora de tornar, arribàrem a s'aeroport, vàrem quedar estranyats quan mos digueren que només podíem partir quatre al·lots, degut a un petit problema de passatge. Però tinguérem sort perquè endemés de pagar-nos 140 pts. mos donaren es dinar gratis, que per cert era ben bo.

Gràcies, amics. I seguiu amb ganes de conèixer millor nous companys, i el món que ens envolta.

FOTOGRAFIES ANTIGUES DE MONTUÏRI

En aquesta fotografia de l'any 1933, la primera dona que veim a l'esquerra és madò Maria de Son Coll, sa padrina den Biel des Dau, quan aquest sols tenia sis mesos i que el veim assegut a sa cadira; Na Maria Cerdà, «poeta» que aguanta un moix i també l'amo i sa madona Joanaina Rossinyol.

Les quatre al·lotes que es fotografiaren són, d'esquerra a dreta, Na Margalida Roqueta, germana den Jaume Roqueta; Na Francisca Sampol, germana den Sampol de s'estany, que viu a Porreres; Na Joanaina Bauzà Arbona «Xoroia», morta, i la seva germana Francisca. Desconeixem l'any de la «foto».

SOLUCIONS AL PASSATEMPS DE JUNY

SOPA DE LLETRES:

SA GLOSA NOSTRA DE CADA DIA

UNA GLOSA DE MADO RUA

El diumenge, 31 de maig, quan sortiem de celebrar la Unció dels vells i malalts, madò Margalida Gomila Pocoví «Rua», de 83 anys mos va dir aquest glosat:

Jo no tenc pla de vida
ni sé fins quan durarà,
perquè Déu, qui em va crear
Ell se va aturar sa mida,
i sa terra beneïda
qui de cada hora me crida:
que de sa terra he sortida
i a sa terra he de tornar.

ÈNDEVINALLES

A una reunió d'amics, el 80% fumaven; el 60% eren aficionats al futbol; el 95% tenien més de vint anys; i el 75% tenien cotxe. ¿Quin percentatge, al menys, dels assistents fumaven, eren aficionats al futbol, tenien més de vint anys i tenien cotxe?

¿A on un home pot sortir de ca-seva, caminar cinc quilòmetres en direcció mig-jorn, cinc quilòmetres cap a ponent i cinc cap a tramuntana i trobar-se altre vegada a la porta de ca-seva?

ESGLÉSIA EN CAMÍ

FESTA DE LA CINQUANTENA DE PASQUA

El dissabte 6 de juny, més de 100 persones que participen activament a les distintes tasques de les parròquies del sector, ens reunirem a Consolació de Sant Joan per a compartir les passes que hem anat fent durant aquest curs, cada grup en la seva activitat com a creients responsables. De Montuïri n'hi assistirem 13. Tots duguerem sopar i el posarem enmig perquè tothom pugui tastar un poc de tot. Així celebrarem festivament la «Cincogema».

COMISSIÓ D'ACCIO SOCIAL

Preparant la col·lecta de Càritas, amb motiu del Corpus, la Comissió d'Acció Social es va reunir, i distribuï el material de propaganda i concientització de cara a la campanya d'enguany. El dilluns, 22 de juny, també es reuní la mateixa comissió per avaluar els resultats i preparar el sentit social dels cristians i del poble en general, pel pròxim curs, tant pel que afecta als problemes de Montuïri com a les necessitats urgents de la marginació a Mallorca.

FESTA DEL CORPUS I COL·LECTA DE CARITAS

La Celebració del Cos i la Sang del Senyor, tingué dos moments centrals: l'acció de gràcies després de la missa de les 11.30, quedant exposat el Sagrament. I després de la missa del vespre, que sortirem en una senzilla manifestació de fe, davallant els graons, i rebent la Benedicció final. La col·lecta de Càritas reuní en total, comptant les distintes aportacions: 37.420 pts., una mostra més de la solidaritat de la comunitat creient de Montuïri.

PREPARACIÓ DE LA LITURGIA I CÀNTICS

Juntament amb una germana de la Caritat i el Director del Cor parroquial, assistirem a la preparació de càntics per a les celebracions de la comunitat cristiana, el dia 30 de maig. Ara disposam de nous cantors, —de l'església de Mallorca— i això possibilita una millor participació de part dels qui ens reunim per celebrar la vida de fe.

TROBADA FINAL - CATEQUESI D'ADULTS

El divendres, 26 de juny, ens trobarem els qui hem participat tot l'any a les catequesis de la comunitat cristiana adulta. Una dotzena de persones hem seguit un curs entorn a la persona de Jesús, i aquestes reflexions i diàlegs ens han ajudat a entendre i viure millor la fe en la nostra pràctica de poble. El darrer dia, hem sopat junts i hem compartit l'alegria de la fe.

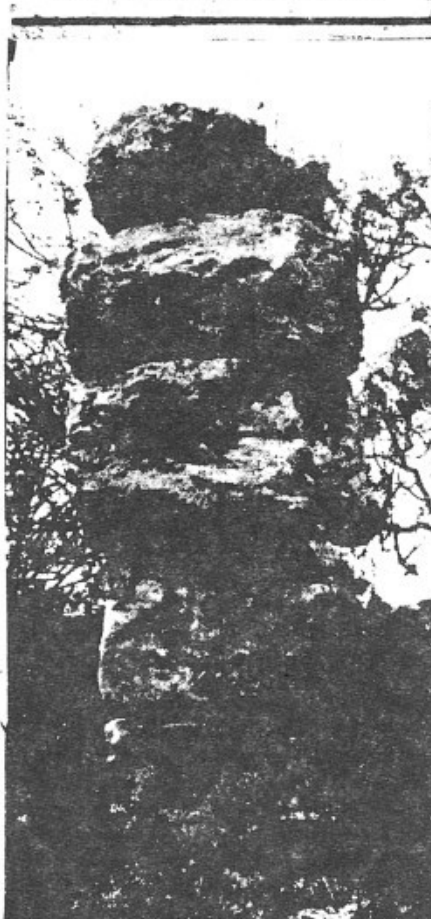
Participaren per primera vegada en l'Eucaristia del Senyor

Dia 7 de juny

Andreu Alcover Nicolau
Aina Maria Bauzá Servera
Joana Maria Gomila Garau
Miquel Sánchez Massanet
Miquel Bauzá Garcia
Maria Isabel Blascos Miralles
Bernat Verger Miralles
Joan Mayol Bauzá
Josep Serra Dilme

Altres dies

Maria Francisca Rossinyol Miralles
Francisca Alzamora Pocoví
Francisca Febrer Mayol
Maria Magdalena Nicolau Ribas

MONTUÏRI, UN POBLE RIC EN JACIMENTS PREHISTÒRICS

Montuïri és una comarca molt rica en jaciments pre-històrics. Es coneixen el «campanar del moro» (que a desgrat del seu nom popular, no és àrab, sinó de la mateixa època de Son Fornés). Mianes, amb un poblat del qual es conserva un talaiot quadrat, encara que molt deteriorat. «Sabó», poblat talaiòtic a un quilòmetre de Son Fornés; les coves pre-talaiòtiques d'enterrament de Son Company, entre molts altres.

Dia 21 de juny

Catalina Llull Sampol
Apol·lònia Miralles Martorell
Antoni Sastre Cerdà
Margarida Amengual Gomila
Joan Jiménez López
Bartomeu Rigo Janer
Maria Rossinyol Munar
Pau Gomila Mas
Maria Isabel González Pinteño
Josep Miralles Martorell
Jerònia Gallard Mora

MOVIMENT PARROQUIAL

MAIG — JUNY

NOUS CRISTIANS

Dia 31 de maig:

Joana Cerdà Cañellas, filla de Gabriel i Margarida.

Basília Fernández Munar, filla de Pedro i de Margarida.

Miquel Arbona Sastre, fill de Miquel i de Margarida.

NOVES FAMÍLIES

Dia 23 de maig:

Joan Martorell Lladó amb Na Margarida Miralles Manera.

Dia 6 de juny:

Jordi Amengual Cerdà amb Na Maria Sastre Barceló.

PASSAREN A LA CASA DEL PARE

Dia 23 de maig:

Aina Marimon Gomila, de 87 anys viuda, a. «Prats.»

Dia 30 de maig:

Miquel Miralles Clar, de 81 anys, casat, a. «Clar».

Jaume Lladó Fiol, de 88 anys, casat, a. «Ferrer d'Alcoraia».

Josep Mas Sampol, de 80 anys, casat, a. «Collet».

Dia 10 de juny:

Joana Aina Pocoví Mascaró, de 95 anys, fadrina, a. «Boira».

Dia 11 de juny:

Joan Martorell Lladó, de 76 anys, casat, a. «Pere Goi».